

get i den Retning, maa det i det højeste være, at han ikke paa Forhaand har afvist at ville tage et Tilbud fra tysk Side under Overvejelse, men selv har han ikke fremsat noget Tilbud. Hvad gør man, naar man fremsætter et Tilbud? Saa binder man sig til det, man tilbyder. Har det ærede Medlem bundet sig til noget som helst ved at fremsætte denne Udtalelse? Det højeste, man kan lægge ind i den, er dog, at det ærede Medlem siger, at hvis der fra tysk Side fremkommer et Tilbud i den af ham antydede Retning, har man ikke paa Forhaand absolut afvist enhver Mulighed for at forhandle om Tilbudet. Det kommer an paa, dels hvad et Tilbud fra tysk Side gaar ud paa, dels hvad man kunde opnaa til Gengæld. Det er i alt Fald en ganske soleklar Forvrængning, naar man vil sige, at her foreligger et dansk Tilbud, som Tyskland skulde acceptere. Sandheden er den, at det, der var Tale om, er et eventuelt tysk Tilbud, som Tyskland ønskede, at Danmark skulde tage under Overvejelse for saa at afgøre, om vi vilde finde det rigtigt at acceptere det.

Men for det andet er der slet ikke Tale om nogen Alliance. Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) ved jo nok, hvad en Alliance er. Han kender den saakaldte røde Alliance, der er afsluttet mellem Socialdemokrater og Radikale. Som enhver anden Alliance gaar den ud paa, at de to Parter forpligter sig til gensidig at yde hinanden Hjælp under en given Situation, og en Alliance mellem to Stater gaar ogsaa ud paa, at de to Stater forpligter sig til at yde hinanden Hjælp, hvis en af dem skulde blive angrebet. Nu spørger jeg: hvor i al Verden har der under disse Forhandlinger været Tale om, at Danmark skulde hjælpe Tyskland, hvis Tyskland blev angrebet udenom Danmark? Ikke i allerfjerneste Grad. Det eneste, der har været Tale om, er en tysk Hjælp, hvis Danmark blev angrebet og tvunget ud af sin Neutralitet. Hvis en anden Magt vilde tvinge Danmark ud af dets Neutralitet, var der Tale om, at Tyskland kunde tænke sig, at der skulde ydes Hjælp fra tysk Side til Danmark; altsaa et Tilbud fra tysk Side, om man kunde ønske her fra Danmark at faa en tysk Garanti for sin Neutralitet, men absolut ikke noget Tilbud om, at vi skulde opgive vor Neutralitet og i Stedet for gaa i Alliance med Tyskland. Det er en fuldkommen Forvrængning af Kendsgernin-

gerne. Det er den anden Usandhed, dette Tilbud om Alliance, idet der for det første slet ikke var et Tilbud fra dansk Side og for det andet ikke var Tale om en Alliance, men derimod om en tysk Garanti for vor Neutralitet, en tysk Hjælp til at hævde vor Neutralitet, hvis den blev krænket fra anden Side. Dette forandrer fuldkomment Forholdet.

Det er derfor ganske illoyalt at gaa ud omkring paa Vælgermøder og overfor Tilhørere, der ikke er og ikke kan være inde i disse Sagers Detailler og derfor ikke kan bedømme, hvorledes Forholdet i Virkeligheden ligger, sige: Her kan I se, det ærede Medlem fra Ringkøbing har tilbudt Tyskland en dansk-tysk Alliance. Det er fuldkommen Fordrejning af Kendsgerningerne.

En helt anden Ting er, om det ærede Medlem har handlet rigtigt i, hvad han her har gjort. Her vil jeg ikke lægge Skjul paa, at det ærede Medlem har handlet uforsigtigt. Jeg synes, det er uforsigtigt at give en saadan Instruks fra sig, og man ser jo ogsaa, at den betroede Mand, Kaptajn Lütken, har udtalt sig ganske udenfor Instruksen paa en Maade, som er ganske uforsvarlig. Side 77 i Blaabogen udtaler Kaptajn Lütken: „Han pointerede udtrykkelig, at hos alle ansvarlige danske Statsmænd gjorde den Overbevisning sig nu stærkt gældende, at Danmark under ingen Omstændighed burde staa ved Siden af Tysklands Modstandere, og at dersom Opretholdelsen af Danmarks Neutralitet maatte vise sig umulig under en tysk-engelsk Krig, vilde vi gaa med Tyskland.“

Jeg erkender, at det er en ganske uforsvarlig Udtalelse, men jeg vil dog tilføje, at det er en Udtalelse, Kaptajn Lütken har udtalt for egen Regning. . . . (Indenrigsministeren [Rode]: Hvoraf ved De det?). Det ved jeg fra det ærede Medlem fra Ringkøbing. (Afbrydelse). Det ved jeg fra Blaabogen, det fremgaar af Forhandlingerne; det er ingen privat Viden, jeg har om dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem fra Ringkøbing har udtrykkelig, paa det mest kategoriske, fralagt sig, at disse Udtalelser, som Lütken er fremkommet med, var noget, han havde givet ham Lov til at sige. Tværtimod, det ærede Medlem har decideret benægtet, at det er hans Anskuelse, der her er gjort gældende, eller at han har givet Lütken Lov til at udtale sig paa den Maade. Og man maa lade det ærede Medlems Ord staa til